

Universitätsbibliothek Wuppertal

Aristophanis Comoediae Undecim

Graece Et Latine, Ad fidem optimorum Codicum MSS. emendatae cum nova octo Comoediarum interpretatione Latina, & notis ad singulas ineditis Stephani Bergleri nec non Caroli Andreae Dukeri ad quatuor priores. Accedunt Deperditarum Comoediarum Fragmenta, A Theod. Cantero Et Gul. Coddæo Collecta, ...

Aristophanes

Lugduni Batavorum, MDCCLX

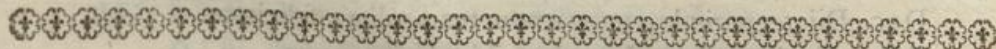
Actus secundi scena quarta [sic!]

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1115](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1115)

- Οἱ μοι χακοδαίμων, ὡς ἔπλωλ' ἐπελαθόμεν,
 Ἐν ᾧ πῆρες ἔστι πάντα μοι τὰ πρᾶγματα.
 Εὐειπίδιον γλυκύτατον, ὦ Φιλτάπον,
 475 Κάκις' ἄπολοιμέω, εἴ π' ἴσ' αἰτήσαιμ' ἔπι,
 Πλὴν ἔν μόνον, τετὶ μόνον, τετὶ μόνον.
 Σχάνδικά μοι δὸς, μητρὸθεν δεδεγμένως.
 ΕΥΡ. Ἄνῃς ὑβείζῃ κλειῖ πικρὰ δωμάτων.
 ΔΙΚ. ὦ θυμ', ἀθὼ σκάνδικος ἐμποροῦτιά.
 480 Ἄρ' οἶδ' ὅσον τ' ἀγῶν' ἀγωνεῖ τάχα,
 Μέλλων ὑπὲρ Λακεδαίμονίων ἀνδρῶν λέγειν;
 Πρέβαινε νῦν, ὦ θυμέ· γραμμὴ δ' αὐτῆι.
 Ἔσηκας; οὐκ εἰ καταπίων Εὐειπίδιω;
 Ἐπήνεσ'. ἄγε νῦν, ὦ τάλαινα καρδία,
 485 Ἄπελθ' ἐκείσε, κἄτα τὴν κεφαλὴν ἐκεί.
 Παράχες, εἰπῆσ' ἅτ' ἂν αὐτῇ σοι δοκεῖ.
 Τόλμησον, ἴθι, χάρησον' ἀγαμυ καρδίας.

ACTUS SECUNDI

ΧΟΡΟΣ, ΗΜΙΧΟΡΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ΧΟΡ. Τὶ δράσεις, τί Φήσεις;

Ἴθι νῦν ἀνάσχυτος

- 490 ὦν, σιδηρῆς τ' ἀνῆς,
 Ὅτις ὠδραχῶν τῇ πόλει τ' αὐχένα,
 Ἄπασι μέλλεις εἰς λέγειν τὰ ναντία.

ΗΜ. Ἄνῃς ε' τρέμῃ τὸ ὠδραγμα.

Εἶα νῦν, ἐπειδή πῆρες

- 495 Αὐτὸς αἰρεῖ λέγειν.

ΔΙΚ.

vf. 477. Σκάνδικά μοι δὸς μητρ.] „Ad hunc locum pu-
 to respexisse Plinium Histor. Nat. XXII. c. 22. ubi ait:
 „Haec est (de scandice loquitur) quam Aristophanes Eu-
 ripidi Poetae objicit joculariter; matrem ejus ne olus qui-
 dem legitimum vendidisset, sed scandicem.” Ex Notis
 Kufferi. Vide ad Equites vf. 19.

vf. 482. Γραμμὴ δ' αὐτῆι.] Scholia: ἀρχὴ, ἀφίτησις, ἢ
 λογομύθη βαλδία. ἐν μεταφορῇ τῶν δραμῶν. Principium, car-
 ceres, qui & repagula dicuntur. Metaphora a cursoribus.
 Comicus in Vespsis vf. 545. καὶ μὴν εἰδὸς γ' ἀπὸ βαλδίων
 πρὶ τῆς ἀρχῆς ἀποδείξω. Synecius Epist. 4. ἐκ πρώτης ἀρε-

τηρίας ἐκ ἐπιτοχῆς. Cum ipsum principium minus esset fan-
 sum. Vide Notam sequentem. Ceterum Comicus jam
 ad institutum redit, & Dicaeopolis est redditurus ra-
 tionem cur pacem fecerit.

vf. 484. Ἄγε νῦν, ὦ τάλαινα καρδία.] Euripides in Iphi-
 genia Taurica vf. 344. ὦ τάλαινα καρδία, πρὶν μὲν εἰς ξένου
 γαλήνης ἵστα· ὁ Miserum cor, prius quidem erga hospites
 tranquillum fuisse. In primis huc pertinet locus ex Me-
 dea vf. 1242. ἄλλ' ἴ', ἐπίλζε καρδία· τί μίλλομεν τὰ
 δεινὰ κῆρακα μὴ πρέσουσι κακά; Ἄγ', ὦ τάλαινα χεῖρ ἰμὴ,
 κἀδὲ εἶσθ', ἄδ', ἔρπει πρὸς βαλδίον λυπηρὸν βίη· Eja cor
 meum,

- Hei mihi misero, ut perii. Oblitus id sum,
 In quo res omnes meae sitae sunt.
 Euripidisce dulcissime, ô charissime,
 475 Peream pessimis modis, si quid a te petiero amplius
 Praeter unicum, hoc solum, hoc solum:
 Scandicem da mihi a matre acceptam tua.
 EUR. Contumelia hæc quidem est: claude januam domus.
 DIC. ô Anime, sine scandice erit eundum.
 480 Num scis quantum certamen certaturus mox sis,
 Dum vis pro Lacedaemoniis dicere?
 Procede nunc anime mi: isti sunt carceres.
 Stas? non ibis, licet Euripidem imbiberis?
 Laudo te: age nunc, aerumnosum cor meum,
 485 Illuc abi, deinde caput illic *in trunco*
 Praebe, & dic quaecunque tibi videbuntur *dicenda*.
 Aude, i, procede: amo te cor meum.

SCENA QUARTA.

CHORUS, SEMICHORUS, DICAEOPOLIS.

- CHOR. Quid facies, quid dices?
 Scito jam impudentem
 490 Esse te & ferreum hominem,
 Qui praebens urbi cervices,
 Solus omnibus vis contradicere.
 SEM. Homo iste intrepidus rem aggreditur.
 Eja age, quandoquidem
 495 Ipsemet cupis verba facere.

DIC.

meum, armeris: quid cunctamur Mala dira & necessaria
 facere? Age, misera manus mea, cape gladium, Cape, vade
 ad triste principium vitae Adscribam inde Scholia ad
 illud: πρὸς χαλκίδα, quia faciunt ad illa, quae in proxi-
 me antecedentibus dixi; sunt autem haec: χαλκίς, ἢ τῶν
 δραμίων [male hodie legitur δραμίων] ἀφρον. ἀγὼ δὲ, ἢ
 Μιδία, πρὸς ἀφρον ἕρμα, καὶ ἀγὼν δυσχερὲς ἴλε, καὶ πρῶ-
 τος ἐκτόπι. Hic ἀφρον dicit, quam Scholiastes Comici
 dicebat ἀφροσύνην.
 v. 485. & seq. Τὴν κεφαλὴν ἐκεί παρασχῶς] Paulo post:
 παρασχῶν τῇ πέλει τὸν ἀχίνα.

v. 487. Ἀγῶμαι καρδίας] Euripides in Rheso v. 245.
 ἀγῶμαι δὴμασθῶ. Placet egregia voluntas.
 v. 490. Σιδῆρος τ' ἀνὴρ] Eurip. in Medea v. 1279.
 Τάλαν', ὡς εἴ ἦσθα πύτρον ἢ σιδῆρον. ὁ Μίστρα, quam es
 saxum aut ferrum. Aeschylus in Prometheus v. 242. Σι-
 δῆροσαν τε καὶ πέτρας εἰρησμένον. Ὅστις, Προμηθεύ, σείσῃ ἢ
 συνασχάλα Μέρθου — Ille ferreo est animo & ex petra
 factus, Prometheus, qui tuis non condolet aerumnis.
 v. 491. Ὅστις παρασχῶν] Paulo ante; τὴν κεφαλὴν ἐκεί
 παρασχῶς.

- ΔΙΚ. **Μ**ή μοι Φθονήσῃτ', ἄνδρες οἱ Θεώμενοι,
 Εἰ πῶχός ᾶν, ἔπειτ' εἰς Ἀθηναίους λέγειν
 Μέλλω περὶ τῆς πόλεως, τευγαθία ποιῶν.
 Τὸ γὰρ δίκαιον οἶδα καὶ τευγαθία.
 500 Ἐγὼ δὲ λέξω δεινὰ μὲν, δίκαια δέ.
 Οὐ γὰρ με καὶ νῦν ἀφ' ἑσθλοῦ Κλέων, ὅτι
 Ξένων παρόντων τῆς πόλεως κακῶς λέγω.
 Αὐτοὶ γὰρ ἑσθλοὶ, οὐκ ἐπὶ Ληναίῳ τ' ἀγῶν.
 Κεῖπε ξένοι πάρεσιν· ἔτε γὰρ Φόροι
 505 Ἦκισιν, ἔτ' ἐπὶ τῆς πόλεως οἱ ξύμμαχοι.
 Ἄλλ' ἑσθλὸν αὐτοὶ νῦν γε φειπέμιστοι.
 Τὴς γὰρ μετόικους ἄχρα τῆς ἀγῶν λέγω.
 Ἐγὼ δὲ μισθὸν μὲν Λακεδαιμονίους σφόδρα.
 Καὶ τὸς ὁ Ποσειδῶν, οὐκ ἐπὶ Ταυνάρῳ θεός,
 510 Σείσας ἅπασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας.
 Καί μοι γὰρ ἐστὶν ἀμπέλια κεκομμῆδια.
 Ἄταρ, (Φίλοι γὰρ οἱ παρόντες εἰς λόγῳ)
 Τί ταῦτα τὴς Λάκωνας αἰτιώμεθα;
 Ἡμῶν γὰρ, ἄνδρες, (εἰς τὴν πόλιν λέγω)
 515 Μέμηθαδε τῶν, ὅτ' εἰς τὴν πόλιν λέγω)
 Ἄλλ' ἀνδράεα μοχθηρὰ, πῶδα κεκομμῆδια,
 Ἄπμα, καὶ πῶδα ἴσημα, καὶ πῶδα ἴσημα,
 Ἐσσοφάντη Μεγαρέων τὰ χλανίσσια.
 Κεῖπε σίκυον εἶδεν, ἢ λαγώδιον,
 520 Ἡ χοιρίδιον, ἢ σκόροδον, ἢ χόνδρος ἀλός,
 Ταῦτ' ἢν Μεγαρεῖα· καὶ πέφατ' αὐθημερόν.

Καὶ

vf. 496. Μή μοι] Scholia: ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου· Μή μοι φθονήσῃτ' ἀνδρες Ἑλλήνων ἄνθρωποι, εἰ πῶχός ᾶν τίτλακ' ἐν ἰσθμοῖσι λέγειν. Ex Telepho Euripidis: No indignemini, si Principes Graeciae, quod ego mendicus sustinui apud fortes viros verba facere. Ceterum exorditur iam orationem Diacaepolis, qua rationem reddit, cur Pacem fecerit. Summa huc redit: Ex Atheniensibus quosdam movisse bellum Peloponnesiacum levibus de causis: & concludendum relinquatur, aequum esse, ut primi amplectantur Pacem.

vf. 498. Τευγαθία] Scholia: Κακομῆδιαν· ἄτοι διὰ τὸ τρυγῆσαι ἰσθαλοὺς λαμβάνειν, τρυγῆσαι γὰρ οἶνον· ἢ διὰ τὸ, μὴ ὄντας προσωπίων τὴν ἀρχὴν, τρυγῆσαι χρεῖσθαι τὰς ὄψεις. Comediam ita vocat; aut quia Comici praemium acciperent τρυγῆσαι ἢ. c. mustum: aut quia faece, quam etiam τρυγῆσαι

vocant, perungerent ora, cum non essent iniriio personae seu larvae.

vf. 500. Δεινὰ μὲν, δίκαια δέ] In Nubibus vf. 1464. οἶμοι, πονηρὰ γὰρ, εἰ Νερίλαι, δίκαια δέ.

vf. 501. & seq. Οὐ — διαβαλεῖ Κλέων — ὅτι τὴν πόλιν κακῶς λέγω] Vide supra ad vf. 376. infra vf. 630. διαβαλλόμενος δ' ὑπὸ τῶν ἰσθμίων — ὡς κακομῆτι τὴν πόλιν ἡμῶν, καὶ τῶν δῆμον καθυβρίζει.

vf. 503. Αὐτοὶ γὰρ ἑσθλοὶ] In Thesmoph. vf. 479. αὐταὶ γὰρ ἑσθλοὶ, ἰδὲ μοι ἐκφορῶ λόγῳ. quem locum citavit Cl. Kusterus.

Ibid. Οὐκ ἐπὶ Ληναίῳ] Pro ὁ ἐπὶ. Lenaem autem erat περιβολὸς τῆς μέγας, ἐν ᾗ τὴς ἀγῶνας ἦγον τὰς σκηνικὰς, ut ait Suidas in Ἐπι Ληναίῳ, ἢ. c. Circus aliquis magnus sive ambitus septus, in quo ludos Scenicos agebant.

vf. 509.

- D**ic. Ne indignemini spectatores,
 Si mendicus apud Athenienses dicturus
 Sum de Rep. in Comoedia.
 Nam & comoedia novit id quod justum est.
 500 Ego autem dicam acerba quidem, sed justa.
 Non enim nunc me calumniabitur Cleo, quod
 Peregrinis praesentibus urbi convicia dico.
 Ipsi enim fumus soli, ludique fiunt Lenaeo:
 Et nondum peregrini adsunt; nec enim tributa
 505 Veniunt, neque ex urbibus focii.
 Sed ipsi fumus nunc, decorticati & perpurgati.
 Nam advenas ego cortices civium vocare soleo.
 Ego vero Lacedaemonios odi vehementer:
 Atque utinam ipse Neptunus, qui in Taenaro colitur,
 510 Terrae motu excitato, subverfas omnibus domos injiciat;
 Nam & mihi sunt vites excifae.
 Verum enimvero (*dicam enim libere*, quoniam amici sunt, qui orationi huic
 interfunt)
 Cur in istis accusamus Lacedaemonios?
 Etenim ô Athenienses ex nobis aliqui, (haec autem non in civitatem no-
 stram dico:
 515 Memineritis istud, me haec non in civitatem nostram dicere)
 Ex nobis inquam homunciones quidam pessimi & notae improbae,
 Infames, adulterini, fomicives,
 Calumniis vexabant Megarenfes:
 Et si quis melopeponem forte videret, aut lepuseculum,
 520 Aut porcellum, aut allium, aut micam falis,
 Haec erant Megarica, *ut ajebant*, & direpta vendebantur eodem die.

Atque

vf. 509. 'Οτι Τανόρα] Respicit, ut Scholiastes videtur
 velle, ad magnum illum terrae motum, quo concussa est
 Sparta sub illud tempus, quo Lacedaemonii servos in
 templo Neptuni supplices violaverant. De quo Thu-
 cydides Lib. I. οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι ἀνατίσαντες ποτι ἐν
 τῷ ἡὲ τῷ Ποσειδῶνι, ἀπὸ Τανόρα, πᾶν Εἰλωτῶν τῆς ἰαί-
 τας, ἀπαγαγόντες, διέβησαν: διὸ δὴ καὶ αἰεὶ αὐτοῖς νο-
 μίζουσι τὸν μίγαν σισυῖν γενέσθαι ἐν τῇ Σπάρτῃ. Illius
 terrae motus meminit Comicus in *Lysistrata* vf. 1147.
 ubi vide Notam.

vf. 511. 'Αμύλια κικαμμένα] Supra vf. 182. τῶν ἀμπί-
 λων τικαμμένων. vf. 232. ἢα μίποτε παύσῃ τὰς ἡμᾶς ἀμ-
 πιλῆς.

vf. 512. Οἱ παρόντες ἐν λόγῳ] Sic in *Avibus* vf. 30.

„ ὃ ἔδρησεν οἱ παρόντες ἐν λόγῳ. Eurip. in *Rheso* vf. 149.
 „ τίς δὲ τὰ Τρώων, οἱ παρόντες ἐν λόγῳ;” Ex *Notis Kufferi*.
 vf. 513. Τί ταῦτα] in *Thesmoph.* vf. 480. τί ταῦτ ἰ-
 χησαι κίτοι αἰτιώματα;

vf. 516. & seq. Παρακομμένα — παράσημα] Meta-
 phora a nummis perperam culis. In *Ranis* vf. 731.
 τοῖς παροῖς χαλαῖσι, χθῆς τε καὶ πρᾶντι κικαῖσι τῷ κικαῖσι
 κέρματι.

vf. 518. 'Εσυκοφάντι] Ipse Comicus clare nobis ob
 oculos ponit, quae agere soliti fuerint Sycophantae, in-
 fra vf. 818. & seqq. ubi Sycophanta aliquis adoritur
 Megarensem hominem, qui porcellos videbatur venales
 tulisse Athenas: & vf. 910. & seqq. ubi alius Theba-
 num, qui alia mercimonia attulerat.

Καὶ ταῦτα μὲν δὴ σικεραὶ, καὶ πηχάεα.

Πόρην δὲ Σιμαίθαν ἰόντες Μεγάρα δὲ

Νεαναι κλέπται μεθυσκόταροι.

525 Καὶ οἱ Μεγαρεῖς ὀδύνας πεφουσιζωμένοι

Ἄντιξέλεψαν Ἀσπασίας πέρα δύο·

Καὶ τεῦθεν δεξιῇ ἔσ' πολέμου καταρράγῃ

Ἑλλησι πᾶσιν ἐν τειῶν λαικατεῶν.

Ἐντεῦθεν ὄργῃ Περικλέους οὐλύμπιος

530 Ἦτρα πην, ἐβρόντα, ξυνηκίκα ἔ' Ἑλλάδα,

Ἐπιθῆ νόμος, ὡσὺ σκολιά γεγραμμένος,

Ὡς δεξιῇ Μεγαρέας μήτ' ἐν γῆ, μήτ' ἐν ἀγροῦ,

Μήτ' ἐν θαλάτῃ, μήτ' ἐν ἠπείρῳ μένει.

Ἐντεῦθεν οἱ Μεγαρεῖς, ὅτε δὴ πείνων βάδην,

535 Λακεδαιμονίαν ἐδέοντο, τὸ ψήφισμ' ὅπως

Μεταγραφεῖν τὸ δεξιῇ τὰς λαικατεῖας·

Κῶν ἠθέλομεν ἡμεῖς δεομένων πολλάκις.

Καὶ τεῦθεν ἤδη πάταγ' ἦν ἔ' ἀσπίδων.

Ἐρεῖ πῖς, ἔ' δεξιῇ. ἀλλὰ τί δεξιῇ; εἴπατε.

540 Φέρ' εἰ Λακεδαιμονίαν πῖς ἐκ πλοῦσας σκάφῃ

Ἀπέδοτο Φιλίας κυνίδιον Σειφίων,

Καθῆσθ' ἀν' ἐν δόμοισιν; ἢ πολλῶν γε δεῖ;

Καὶ χεῖρα μὲν τ' ἀν' εὐθείας χαθείλκετε

Τετακοσίας ναῦς· ἦν δ' ἀν' ἡ πόλις πλέα

545 Θορύβου στραπωτῶν, ὡς ἐν τετραέρεχθ' βοῆς,

Μιῶς

vf. 522. Καὶ ταῦτα μὲν] Etiam si haec, nempe Sycophantiae, levia videantur, tamen inter causas huius belli ea refert; infra vf. 820. τὰτ' ἐκείν' ἦσι πάλιν, ὅθεν πρὸ ἀρχῆς τῶν κακῶν ἀμύν' ἔφθ. Nimirum ea res intentas Atheniensibus reddebat urbes.

vf. 523. Πόρην] Hic propter raptum meretricum dicit Periclem accendisse bellum Peloponnesiacum; ac in Pace vf. 605. quia timeret, ne repetundarum accusaretur, quod in fabricatione simulacri Minervae, cui ipse praefuerat, fraus quaedam circa sumtus esset facta. Potuit utraque causa, & plures etiam, concurrere. vide ad vf. 537.

vf. 524. Μεθυσκόταροι] Μῖθος edrius: κόταροι. ludus aliquis convivialis.

vf. 525. Πεφουσιζωμένοι] Φούσιξ est vesicula sive membrana, cui involuti sunt bulbi alliorum. Uritur hoc verbo de Megarentibus loquens; quia inde praecipue solerent importari allia Athenas, ut infra patet vf. 761. πεφουσιζωμένοι Idem est quod ἰσχυροδυσμένοι, de quo vide supra vf. 165. In Pace vf. 501. cum vellet significare Megarentes primos turbasse Pacem, dicit illos eam unxisse allis: ἀόδρις Μεγαρεῖς. ἢ ἐς κίρακας ἔρρησσε; μισοῖ γὰρ ἡμᾶς ἢ θεὸς μεμημένῃ· πρῶτοι γὰρ αὐτὸν τοῖς σκορῶναι ἀλείφατι.

vf. 526. Ἀσπασίας] Haec meretrix erat quidem, sed simul Sophistria: eratque Pericles ejus amator & discipulus. Vide quae notavi ad Alciphronis Epist. 34. Lib. I. Videatur & Athenaeus XIII. p. 569. qui totum hunc Comici locum de meretricibus citat, ut notavit Cl. Kusterus.

vf. 527. Καταρράγῃ] In Equitibus vf. 640. ἐ πόλις καταρράγῃ

vf. 530. Ἦτρα πην, ἐβρόντα, ξυνηκίκα τὴν Ἑλλάδα] Ad hunc locum multi Scriptorum veterum alluserunt, ut notavit Cl. Kusterus; adducam ex ejus Notis tantum Ciceronis locum, qui est in Oratore ad M. Brutum: Istorum iudicio, si solum illud est Atticum, ne Pericles quidem dixit Attice, cui primas sine controversia deferebantur: qui si tenui genere uteretur, nunquam ab Aristophane Poeta, fulgere, tonare, permiscere Graeciam didas esset.

vf. 531. Ὡς πλοῦσας σκάφῃ] Quia Plephisma Periclis contra Megarentes, simile est Scolio Timocreonis Rhodii in Platone; quod Scolion adducit Scholiastes ad hunc locum, & ad Ranas vf. 1337. estque tale: ἀφείρε, ὡ τυφλῆ Πλάτη, μήτ' ἐν γῆ, μήτ' ἐν θαλάτῃ, μήτ' ἐν ἠπείρῳ φαίμεναι· ἀλλὰ Τάρταρον τε ναῦν, καὶ Ἀχέροντα· διὰ σὲ γὰρ πάντ' ἐν ἀνθρώποις κακά· Debebas, ὁ caeca Plute, nec in insulis, nec in mari, nec in continenti apparere; sed Tartarum

Atque haec quidem levia, & vernacula.
 Sed vero Simaetham meretricem profecti Megaram
 Adolescentes quidam clam rapiunt ebrii.
 525 Deinde Megarenfes dolore exacerbati
 Duas contra furripiunt meretrices Aspasiae famulas:
 Et hinc initium belli erupit
 Graecis univcrfis, ex tribus inquam meretricibus:
 Hic jam Pericles ille Olympius prae iracundia
 530 Fulminabat, tonabat, conturbabat Graeciam:
 Et leges ferebat, ad exemplum Scolorum Timocreontis scriptas,
 Ut Megarenfibus nec in infulis, nec in foro liceat
 Nec in mari, nec in continenti manere.
 Hinc Megarenfes, cum jam efurirent fenfim,
 535 Lacedaemonios orabant, ut eorum ope decretum
 Immutaretur, quod propter scorta factum erat;
 Sed nolebamus nos, illis faepe orantibus.
 Hinc jam strepitus armorum exiftebat.
 Dicet quis: non oportuit opem ferre: quid ergo oportuit? dicite.
 540 Age, fi quis Lacedaemoniorum veniffet navi,
 Et per calumniam Seriphiis ademtum vendidiffet catellum;
 Sediffetisne domi, opem Seriphiis non ferentes? multum certe abest.
 Imo admodum cito deduxiffetis
 Trecentas naves: fuiffetque urbs plena
 545 Clamoribus super conftituendis curatoribus triremium, tumultu militum.
 Dum

zarum habitare & Acherontem: nam propter te mala omnia
 exiffunt inter homines.

vf. 535. Λακεδαιμονίαν ἰδόντο, τὸ ψῆφ.] Thucydides
 Lib. I. refert, antequam bellum denunciarent Lacedae-
 monii Athenienfibus, in conventu apud Lacedaemo-
 nios, inter alios & Megarenfes fuiffe conqueftos de
 injuriis Athenienfium: καὶ ἄλλοι τε, inquit, παρίεντες ἐγ-
 κλησάμενοι ἐποιήτο, ὡς ἕκαστοι, καὶ Μεγαρίαι, δὴ δύναντες μὲν καὶ
 ἴσταν ἐκ δόλῳ διαφεύγειν, μάλιστα δὲ λιμνήων τεύχεσθαι τῶν
 ἐν τῇ Ἀθηναίων ἀρχῇ, καὶ τῆς Ἀττικῆς ἀγορᾶς παρα τῆς σπον-
 δᾶς. Cum alii, pro fe quisque, tum etiam Megarenfes,
 in medium progreffi, incusabant Athenienfes, controversias
 que & alias non paucas fibi cum illis effe ostendebant,
 praecipue autem quod portubus, qui sub imperio Athenien-
 fium funt, arcerentur & foro Attico. vide Notam feq.

vf. 537. Καὶ ἰδιόμαζον] Lacedaemonii denunciaverant
 Athenienfibus, ut illud Psephisma tollerent; fed frustra.
 Thucyd. Lib. I. circa finem: καὶ μάχιστά γε πάντων καὶ
 ἠδυνότατα πύργων, τὸ περὶ Μεγαρίων φήσιμα καθύπευθε,
 μὴ ἀν γίνεσθαι πόλεμοι, ἐν ᾧ ἕρπον αὐτὸς μὴ γίνεσθαι τοῖς
 ἄλλοις τοῖς ἐν τῇ Ἀθηναίων ἀρχῇ, μὴδὲ τῇ Ἀττικῇ ἀγορᾷ.
 οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, ὅτι τὰλλα ὑπέκρινον, ἢ τὸ ἴδιον μὴ καθύπευθε,
 ἐπιπλάττειν ἐπιτροπᾶς Μεγαρίων τῆς γῆς τῆς ἱερᾶς, καὶ τῆς
 ἀγορᾶς, καὶ ἀνδραπέδων ὑπεδέρχον τῶν ἀριστῶν. Imprimis

vero, & ante omnia apertiffime praedicabant, nullum fore
 bellum, fi Athenienfes decretum de Megarenfibus factum re-
 scinderent, quo iffi arcebantur portubus in imperio Athe-
 nienfium, & foro Attico. Sed Athenienfes, nec ceteris in
 rebus morem illis gerere, nec decretum illud rescindere vo-
 lebant, Megarenfibus crimini dantes, quod sacrum agrum
 colerent, seruosque fugitivos ad fe reciperent.

vf. 539. Ἐπὶ τίς, ἢ χρεὼν] Non oportebat Lacedae-
 monios bellum incepiffe propter Megarenfes. Hunc
 autem verfum ex Telepho Euripidis effe notat Scho-
 liaftes.

vf. 541. Φάνας] Aor. I. a φαίνω: & fignificat συκκαπα-
 τίνας.

Ibid. Κορινθίων Σερῖφον] Seriphus erat infula viliffi-
 ma sub Athenienfium imperio. Dicit autem: fi quis
 Lacedaemonius vel Seriphos re aliqua leviffima privaf-
 fet; annon Seriphiis opem tuliffetis contra Lacedaemo-
 nios? Ergo & Lacedaemonios putandum effe merito
 Megarenfibus opem ferentes bellum moviffe.

vf. 542. Ἡ πολλὰ γε δὴ δῖα] Ita Edd. priffinae; non ἴ
 πολλὰ γε δῖα. Diftinguendum autem καθύπευθε ἂν ἐν δόμοισιν,
 ἢ πολλὰ γε δῖα;

vf. 544. Ἡ δ' ἢ πῶλες πλῆα] Hinc usque ad vf. 555.
 effe Hypotypofis expeditionis, cum claffis inffruitur.

Μιαθ' ἔδιδόμενε, Παλλαδίων χερσθεμένων,
 Στόας τριαχόσπε, σπίων μετρεμένων,
 Ἄσκαῶν, προποτήρων, κείθεσ ἀνεμένων,
 Σκορόδων, ἐλαῶν, κρομμύων ἐν δικήοις,
 550 Στεφάνων, τειχίδων, αὐλητείδων, ὑποπίων·
 Τὸ νεώριον δ' αὖ κοπέων πλατεμένων,
 Τύλων φοφόντων, θαλαμίων προπυμένων,
 Αὐλῶν, κελυφῶν, ηγλάρων, συειγμαίων.
 Ταῦτ' οἶδ' ὅτι ἀν' ἐδράτε· τ' δὲ Τήλεφον
 555 Οὐκ οἴομεθα; νῆσ' ἀρ' ὑμῖν ὄσκη ἐνι.

ΗΜ. ὦ Ἄληθεσ, ὦ ἴπιτεῖπε, ἢ μαράτατε,
 Ταυτὶ σὺ πολμαῖσ, πωχῆσ ὦν, ἡμᾶσ λέγειν;
 Καὶ συκοφάντισ εἴ πῃ ἦν, ἀνείδισασ;
 ΗΜ. Νῆ τ' Ποσειδῶ, ἢ λέγῃ γ', ἀφ' ἡμῶν λέγῃ,
 560 Δίκαια πάντα, κείθεν αὐτῶν φθύδε].
 ΗΜ. Εἴτ' εἰ δίκαια, τῆτον εἰπεῖν αὐτ' ἐχρηῶ;
 Ἄλλ' ἔδδὲ χαίρων ταῦτα πολμήσῃ λέγειν.
 ΗΜ. Οὐτ' οὐ πῶι θεῖσ; ἢ μανείσ; ὡσ εἰ θενεῖσ
 Τόν ἄνδρα τῆτον, αὐτὸσ ζεθήσῃ τάχα.
 565 ΗΜ. Ἰὼ Λάμαχ', ἰὼ βλέπων ἀτραπαῖσ,
 Βοήθησον, ὦ Γοργολόφα, Φανείσ.
 Ἰὼ Λάμαχ', ὦ Φίλε, ὦ Φυλέεα,
 Εἴτ' ἐπὶ πῃ ταξίαρχ' ἢ στρατηγὸσ,
 Εἰ τειχομάχ' ἢ ἀνηρ, βοηθησάτω
 570 Τῖσ ἀνύσασ. ἐγὼ γ' ἴχομαι μέσθ'.

vf. 546. Παλλαδίων] Erant simulacra Minervae in pro-
 ris triremium collocari solita; ista ornabant & deaura-
 bant navigaturi. Ex Scholiis.

vf. 551. Κοπίων] Non est a κόπυ, sed a κοπέων· quod
 est lignum, ex quo remus fieri potest, ut Grammatici
 exponunt.

Ibid. Πλατεμένων] Πλάτυ est palmula, ut est in Glossis:
 id est: lata pars remi. unde πλατὸν palmulam facere, aut
 formare, aut aptare.

vf. 554. Ταῦτ' οἶδ' ἔστι] Haecenus Hypotyposis eo-
 rum, quae fieri solent in expeditionibus, cum classis in-
 struitur.

Ibid. Τὸν δὲ Τήλεφον] Scholiastes ait esse ex Telepho Eu-
 ripidis.

vf. 555. Ἐν] Pro ἐνισι. In Nubibus vf. 487. λέγειν μὲν
 ἢ ἐνισ', ἀποστρέφειν δ' ἐνι.

vf. 559. Νῆ τὸν] Scinditur in contraria studia Chorus.
 vf. 562. Οὐδὲ] Hoc loco tantum pro ἢ ut apud Lucianum

- Dum stipendia perfolvuntur; Palladia deaurantur:
 Porticus *frumentaria* angustatur, & frumentum militi admetiuntur:
 Plena utribus, (*stropis*) scalmorum loris, cados ementibus,
 Alliis, olivis, cepis in reticulis,
 550 Sertis, Sardinis, tibicinis, fuggillis;
 Navale vero annon plenum fuisset lignis ad fabricandos remos aptis
 Callofis manibus crepitantibus, dum foramina, per quae remi exferuntur,
 loris muniuntur:
 Nonne plenum tibiis, celeufma cantantibus, modulationibus & sibilis?
 Scio utique haec vos facturos fuisse; Telephum autem
 555 Non *idem* putatis *facere*? Mens itaque vobis non ineft.

- SEM. Siccine vero, ô perditæ & impurissime?
 Haec tu audes in nos dicere mendicus?
 Et exprobras, si quis *inter nos* fuit vitilitigator?
 SEM. Ita me Neptunus amet, quaecunque dicit
 560 Justa sunt & vera, nihilque mentitur.
 SEM. Ergone si justa erant, hunc ea dicere oportebat?
 Sed cum magno malo suo haec ausus erit dicere.
 SEM. Heus tu quorsum curris? non manebis; nam si percutis
 Hunc virum, ipse mox sublimis rapiere.
 565 SEM. Io Lamache cum fulgurantibus oculis,
 Prodi, ô cristate & Gorgonophore, & succurre.
 Io Lamache, ô amice, ô tribulis.
 Tum si quis est manipularius, aut dux,
 Sive oppugnator moenium, succurrat
 570 Aliquis properans: ego enim medius teneor.

num in Dial. Mort. Croesi, Plut. Men. &c. ἔτω γνῆν
 κριτοῦ, ὡς ἂν πανομίμην μὲν. nisi forte apud Lucian. ἂν
 legendum est; ut apud Comicum in Vespis v. 1476. ὄρχη-
 μαι τῆς νυκτὸς ἂν παύσαιται.

v. 565. Ἐλάττει ἀσπρατῆς] Sophocles: ἀσπρατὴν τὴν ὀμμά-
 των ἔχει, apud Athenaeum XIII. p. 564. Sic βλάττει Ἄρη
 apud Comicum in Pluto v. 328. Ἐλάττει φόβον apud Ae-
 schylum in Septemthebana v. 504. Βαχχῆ πρὸς ἀδελφὸν Διὸς
 ἄς, φόβον βλάττει. Vt furis tanquam Baccha terribilem ad-

spedum habens. Ceterum istud etiam ad dilatandam Co-
 moediam facit, quod hic Lamachum advocat; ut illud
 in antecedentibus, cum praeter necessitatem Dicaeopo-
 lis ab Euripide habitum mendici mutuaretur.

v. 566. Γοργολόρα] Hic est Vocativus à Γοργολόρα in
 Equitibus autem v. 1178. ἡ Γοργολόρα est Nominativus
 singularis.

v. 570. Ἰσχυροῦ μίσο] In Nubibus v. 1046. ἐνδὲς
 γὰρ σὲ μίσοι ἔχω λαβὼν ἀφικτοῦ.